

Vestnik, Buenos Aires, str. 191, julij 1965

Msgr. Janez Hladnik

Ko smo prihajali v Argentino, si od Emigrantskega hotela naprej pa do vseh možnih slovenskih koticov v Buenos Airesu slišal: »Hladnik je rekel, Hladnik meni, Hladnik predlaga ...« Takrat je bil gospod Janez oče za vse. A to je bilo že po tistem, ko nam je dosegel vstop v deželo: vsem družinam z majhnimi otroki, starimi in obnemoglimi očeti, z vsemi ranjenimi. Bilo je takrat, ko se je Hladnikovo očetovsko srce klalo na dvoje: nekaj njegovih ovčic izpred vojne ga je zapustilo, prišle pa so nove. In v gospodu Janezu je živel mož, ki je bil sposoben povezovati staro in novo, kar je slovenskega v Argentini.

Zdaj ga ni več. Odšel je prezgodaj. Med nami bo ostala njegova pojava resnično ljudskega duhovnika po milosti božji, vnetega za vsako dobro stvar, samo da je bila v korist naroda in njegovih duš.

V nas borcih bo ostal njegov spomin, saj je bil gospod Janez prešel isto pot spoznanja, kakor mi, kje je zlo in kaj narodu škoduje. Tako smo se z njim našli na isti poti.

Da jo bomo ohranili še naprej, bo prosil on v onostranstvu. Kot duhovnik v molitvah ne bo pozabil svojega rodu, svoje krvi, svojih ovčic.

Hvala mu za vse, slava njegovemu spominu!